

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ (action research) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง โดยนำแนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ไปใช้ที่คลินิกอายุรกรรม แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลแพร์ ทำการศึกษาในระหว่างเดือน เมษายน ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2555 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย พยาบาลทีมผู้ดูแลจำนวน 5 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงที่ไม่สามารถควบคุมความดันโลหิตให้อยู่ในระดับเป้าหมายได้ แบ่งเป็น กลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ได้ใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ จำนวน 30 คน และกลุ่มผู้สูงอายุที่ใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ จำนวน 30 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพยาบาลทีมผู้ดูแล คือ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้การดูแลผู้ป่วยที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง และกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุ คือ มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ทั้งเพศหญิงและเพศชาย และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคความดันโลหิตสูง ซึ่งไม่สามารถควบคุมความดันโลหิตให้อยู่ในระดับเป้าหมายได้ คือมีความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัวมากกว่าหรือเท่ากับ 140 มิลลิเมตรปรอท และมีความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัว มากกว่าหรือเท่ากับ 90 มิลลิเมตรปรอท ในการมาตรวจตามนัดในครั้งนี้ และครั้งก่อนหน้า มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีการมองเห็นและการได้ยินปกติสามารถสื่อสารอ่านและเขียนภาษาไทยได้ และมีความสนใจและมีความยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา ประกอบด้วย แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงของ พรทิพา นวลมุสิก (2554) ซึ่งผู้ศึกษาได้นำไปประเมินคุณภาพของแนวปฏิบัติทางคลินิก (The Appraisal of Guidelines Research and Evaluation [AGREE], 2001) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 2 ท่าน และส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลของพยาบาลทีมผู้ดูแลแบบบันทึกข้อมูลของผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง แบบประเมินความพึงพอใจของพยาบาลทีมผู้ดูแลต่อการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ และแบบประเมินความพึงพอใจ

ของผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติการจัดการพยาบาล การประเมินผลลัพธ์ของการใช้แนวปฏิบัติ ประกอบด้วย สัดส่วนของผู้สูงอายุที่ควบคุมความดันโลหิตได้ ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติ และความพึงพอใจของพยาบาล ทีมผู้ดูแลต่อการใช้แนวปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ได้ใช้แนวปฏิบัติ ที่สามารถควบคุมความดันโลหิตได้ คิดเป็นสัดส่วน เท่ากับ 0.37 ในขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุที่ใช้แนวปฏิบัติ ที่สามารถควบคุมความดันโลหิตได้ คิดเป็นสัดส่วน เท่ากับ 0.73
2. ความพึงพอใจของผู้สูงอายุกลุ่มที่ใช้แนวปฏิบัติ หลังได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาลในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง พบว่า ผู้สูงอายุทั้งหมดจำนวน 30 คน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 100
3. ความพึงพอใจของพยาบาลทีมผู้ดูแล ต่อการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาลในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง แบ่งเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านความง่ายและสะดวกในการนำแนวปฏิบัติไปใช้ มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 80 ระดับปานกลาง ร้อยละ 20 ในด้านความเหมาะสมในการนำแนวปฏิบัติไปใช้ต่อเนื่องในหน่วยงาน มีความพึงพอใจในระดับมาก ร้อยละ 80 ระดับปานกลาง ร้อยละ 20 ด้านประโยชน์ของการนำแนวปฏิบัติไปใช้ต่อเนื่องในหน่วยงาน และความพึงพอใจโดยรวม ต่อการนำแนวปฏิบัติไปใช้ในหน่วยงานพยาบาลทีมผู้ดูแลทั้งหมดมีความพึงพอใจในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ผู้บริหารควรกำหนดเป็นนโยบายหรือแผนงาน ในการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาลในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้แนวปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยการบรรจุเป็นแผนงานประจำปี หรือแผนพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาล ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรมีการขยายขอบเขตการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการพยาบาลในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ให้ครอบคลุมทุกหน่วยงานในโรงพยาบาลที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้การดูแลผู้ที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง โดยการจัดอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้แนว

ปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ เพื่อให้พยาบาลสามารถให้การดูแลผู้ที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ได้อย่างทั่วถึง และมีความต่อเนื่อง

3. ในการนำแนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูงไปใช้ ควรมีการพิจารณาใช้กับผู้ป่วยเป็นรายๆ เนื่องจากมีความแตกต่างของพฤติกรรม การปฏิบัติตัวของผู้ป่วยแต่ละคน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ในระยะยาวขึ้น และมีการประเมินผลลัพธ์ด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ค่าใช้จ่ายในการรักษา อุบัติการณ์การเกิดภาวะแทรกซ้อน คุณภาพชีวิต เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มผู้สูงอายุที่มีบริบทที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มผู้สูงอายุในชุมชน เป็นต้น
3. ควรมีการประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎี และกลยุทธ์ต่างๆ ที่นำมาใช้ในแนวปฏิบัติการจัดการทางการแพทย์ในผู้สูงอายุที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ไปใช้กับกลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรังอื่นๆ